

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 17:
Forslag til lov om ændring af lov om almen voksenuddannelse. (Justering af fagrækken, hjemler vedrørende undervisning, prøver og administration af tilskud til efter- og videreuddannelse, klage og oplysningspligt m.v.).
 Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).
 (Fremsat 7/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Der er tale om en genfremsættelse. Lovforslaget er tidligere fremsat som L 166 i januar 1998. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden der blev udskrevet folketingsvalg.

Formålet med lovforslaget er primært at tilvejebringe klare bestemmelser i loven, altså hjemmel til at fastsætte regler, så vi kan videreføre gældende praksis på lovens område. Der er altså helt overvejende tale om en teknisk justering af loven.

Men derudover åbner lovforslaget også mulighed for at differentiere undervisningstilbudet, så voksenuddannelsescentrene kan tilbyde en mere målrettet og fleksibel undervisning end i dag, og det er til den store gruppe af kortuddannede voksne i Danmark. Vi får altså et mere velfungerende tilbud med kvalitet i, og det er jo ikke så ringe endda. Jeg skulle hilse og sige, at det ser vi på med tilfredshed.

Jeg vil også hæfte mig ved, at det præciseres, at udbudspligten ikke alene gælder for voksenuddannelsescentrene, men også for de øvrige amtskommunale uddannelsesinstitutioner, der som følge af sammenlægningen udbyder voksenuddannelse. Det er vigtigt for os at fastslå, at VUC har en central placering i opfyldelsen af uddannelsesindsatsen for de kortuddannede voksne. Derfor må vi i dag også fastslå, at det er centralt at bevare og sikre det frie optag, at spredningen af fagudbud fastholdes, og at det fintmaskede net af VUC'ere, som vi kender i dag, fastholdes.

Det vil med andre ord sige, at amterne jo selvfølgelig fortsat skal leve op til lovens krav om udbud og kvalitet, samt at undervisningen skal være dér, hvor eleverne er.

Jeg skal sige, at vi selvfølgelig tilslutter os lovforslaget og ser frem til den videre behandling.

Anders Mølgaard (V):

Det er naturligvis såre fornuftigt at tilvejebringe klare bestemmelser i den foreliggende AVU-lov, men jeg vil selvfølgelig her ved førstebehandling benytte muligheden for at komme med nogle generelle synspunkter og også stille nogle spørgsmål, vi i Venstre ønsker belyst.

I lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås den nuværende formulering i § 4, stk. 6, gjort bredere, bl.a. således, at undervisningsministerens hjemmel til at fastsætte regler udvides fra »undervisningens indhold, omfang og varighed« til »undervisningen«. Ud over det i lovforslaget udtrykkeligt nævnte formål, som alle kan være enige om, tror jeg, ønskes det oplyst, om hensigten også er at få hjemmel til at regulere selve undervisningsmetoden.

Når jeg spørger, skyldes det den tilsyneladende manglende overensstemmelse mellem på den ene side gældende læseplaner, der er fastsat som bilag til bekendtgørelsen, og på den anden side de politiske intentioner, som er formuleret omkring gældende lov.

Som bekendt står der i betænkning 1146 fra august 1988 om prøveforberedende undervisning på grundlæggende niveau, at naturligvis skal styringen på dette område ske med fuld respekt for metodefriheden inden for de gældende fagområder, således som denne også vil fremgå af læseplanerne. Og i bemærkningerne hedder det, at i de enkelte fag må det sikres, at faglige niveauer og indholdsmæssige rammer følges, således at uddannelsen fremstår med en rimelig grad af entydighed. Både deltagerne og det øvrige tilgrænsende uddannelsessystem og de forskellige aftagere må og skal have tillid til kvaliteten af den undervisning og de prøveformer, der finder sted inden for de enkelte fagområder. Og endvidere hedder det: mens der for undervisningens indhold må fastlægges entydige, centrale regler osv.

På den anden side beskæftiger gældende læseplaner sig ikke desto mindre nok så meget med fastlæggelse af undervisningsmetode, som de beskæftiger sig med eksakt fastlæggelse af det faglige indhold på de enkelte forløb.

Når ministeren i forslag til lovændring skriver, at ændringen dermed tilvejebringer klar hjemmel til videreførelse af praksis, skal jeg derfor spørge: Er det således ministerens hen-